

Jaarverslag

2025

Sinds 2006 helpen wij – met uw hulp - kinderen en jongeren uit (Zuid)Soedan en Congo naar school te laten gaan. Het zijn kinderen zonder vader en kostwinner; soms ook geen moeder. Het is fantastisch om te zien hoe jongeren hun leven kunnen opbouwen. Vooral als het meisjes zijn die normaliter weinig kans zouden hebben op onderwijs omdat ze vaak achtergesteld worden in hun cultuur.

Het aantal jongeren dat we steunden in 2025 bleef vrijwel constant op 30; 6 jongens en 24 meisjes; 12 jongeren wonen in Kampala en zijn Zuid-Sudanese vluchtelingen. Hun leeftijd varieert van 12 tot 26 jaar. Schooljaar 2024/2025 was flink duurder dan het vorige jaar. Uitgaven in 2025 bedroegen ruim 17.000 euro, inkomsten circa 15.000 euro.

Soedanese jongeren in Kampala

Afgelopen jaar zijn we gestart met twee nieuwe families in Kampala. Twaalf jongeren gaan daar naar school / studeren met Khaki's hulp. De eerste familie betreft het gezin van moeder Julia Tor. Wat opvalt is dat zij en de drie kinderen uitstekend Engels spreken en er keurig uitzien. We vragen ons bij de intake af of het werkelijk om een gezin in nood gaat. Maar armoede wordt in Afrika vaak goed verborgen. Bij navraag blijkt dat Julia niet rond kan komen. Ze hebben geregeld niets te eten en zijn dan afhankelijk van vrienden en burens. Julia verdient een beetje geld door olieballen te bakken en die op straat te verkopen. Dit is iets wat veel vrouwen doen, het is goedkoop en er is altijd omzet. Maar ze houdt maar een paar dollar per dag over. Te weinig voor de huur, die al maanden niet is betaald. En zeker te weinig

voor studiegeld. Het was haar wens om haar dochter Adau en haar tweelingzoon te laten studeren op een universiteit. We leggen uit dat ons budget dat niet toelaat. Julia drong erop aan om haar dochter te laten studeren, zij is het slimst van de 3. Adau studeert nu rechten aan Victoria Universiteit aan in Kampala. Ze is de eerste van de groep Khaki-jongeren in Kampala die een universitaire studie begint. Het is vrij duur, ongeveer 800 euro per jaar.

Het dilemma van Julia's familie is dat ze eigenlijk té arm zijn om goed te kunnen profiteren van onze hulp, terwijl we zien dat ze er alles aan doen om uit de armoede te komen. Adau worstelt met een vaak lege maag, uren lopen, zorgen over haar situatie, geen laptop, etc. John Kongi, onze vrijwilliger, adviseert ons hoe we ermee om moeten gaan. Soms geven we families in nood iets extra's, naast het studiegeld. Op de foto: Julia met haar kinderen, thuis bij familie Kongi. Adau met blauwe sjaal.

De tweede familie is van Lina Costa Angelo. Ze heeft vier inwonende kinderen in de leeftijden van 6 tot 15 jaar. Ze zou graag zien dat we hen allemaal naar school helpen gaan. Ze zitten thuis sinds 2024 toen haar man stierf en het inkomen wegviel. Lina werkt als huishoudster maar dat salaris is minimaal. We vragen Lina om een keuze te maken want het budget is te beperkt om vier kinderen te helpen. Ook Lina kiest voor haar (oudste) dochter, niet voor haar twee zoons. John Kongi legt uit dat de ervaringen met jongens in de Zuidsoedanese gemeenschap niet zo goed zijn. Door de jarenlange oorlog werd het de mensen duidelijker dat de vrouwen de families bij elkaar houden. Jongens staan meer bloot aan slechte invloeden op straat, worstelen met het dragen van verantwoordelijkheden en presteren over het algemeen minder goed op school. Alcoholverslaving is vaak een probleem. We vinden het wel jammer dat we streng moeten zijn en niet alle vier kinderen van Lina kunnen opnemen.

Update over Nyageth, de Zuidsoedanese jongedame die in 2023 naar Egypte vertrok om geneeskunde te studeren: Ze doet het uitstekend en heeft heel goede resultaten (meest A's, soms een B of C). Ze is begonnen met haar derde jaar en ook al wordt het ieder jaar moeilijker en zwaarder, ze vindt de studie heerlijk om te doen. Haar zusje Dojjwok in Kampala heeft haar middelbare school O-level examens gedaan en begint in februari aan haar A-level (VWO-niveau). Er zijn twee donoren die apart voor Nyageth bijdragen, zodat de kosten niet op het Khaki Fonds drukken.

Studenten in Kinshasa

In Kinshasa bleef de groep vrijwel stabiel. Geen nieuwe jongeren; twee beëindigden hun opleiding.

Sinds begin 2023 steunen we het gezin van Kathy Luzubu. Haar drie kinderen doen het nu fantastisch. Maar toen hun vader overleed in 2012 was het crisis: de ooms pakten bijna alles af. Helaas gaat dat nog steeds vaak zo in Afrika, waar de erfenissen van weduwe en kinderen niet worden gerespecteerd. Met hulp van familie van moederskant konden de oudste twee meisjes, een tweeling, hun middelbare school bijna afmaken. De zoon die 5 jaar jonger is, zat meestal thuis. Moeder Kathy verkoopt sjaals om geld te verdienen. Nu we 3

jaar verder zijn, is Manasse bijna klaar met zijn middelbare school, waar hij één van de beste leerlingen is. Zijn uitdaging was om niet te veel te gaan voetballen met zijn vrienden. Kathy moest soms wel streng zijn. Vainqueur en Triomphe studeren rechten en biomedische wetenschappen en zijn al halverwege hun studies. Kathy is communicatief, stuurt foto's en houdt ons goed op de hoogte. We hebben geleerd dat dit een indicator is van hoe het met de studenten gaat. Studenten met problemen vertellen het ons vaak niet, uit schaamte of om iets te verbergen. We weten dus dat er misschien iets aan de hand is als we al een tijdje niets horen. Het is trouwens niet altijd makkelijk, de communicatie via whatsapp. 'Mevrouw het semester begint overmorgen': een (te late) hint om schoolgeld over te maken. In de Congolese cultuur is het beschamend om te zeggen 'ik heb 300 dollar nodig vóór 10 januari'. Taalgebruik is indirect en impliciet, en dat is niet zo handig als je snel en efficiënt wil zijn (en Corina heet). Op de foto's: Triomphe, Vainqueur (22 jaar) en Manasse (17).

Financiële situatie

De gemiddelde kosten zijn inmiddels iets hoger dan 540 euro per student. Voor de 30 jongeren gaven we 17.000 euro uit. Bank- en transferkosten bedroegen circa 800 euro, dus minder dan 5 % van onze uitgaven. We eindigen dit jaar naar verwachting met een beperkt tekort dat we opvangen uit reserve. De kosten stijgen steeds en soms zetten we een maximum plafond voor studenten die een dure opleiding kiezen. Dit doen we alleen als we zeker weten dat ze zelf een deel kunnen betalen door eigen inkomsten of een tweede donor. Voor volgend jaar hopen we minimaal 17.000 euro te mogen ontvangen van de circa 25 particuliere donoren (70-80 %) en van organisaties die ons helpen. We krijgen geregeld bijdragen van het Laura Rosa Fonds en van de International Christian Fellowship Rotterdam. In 2026 zal het Khaki weer een goed doel zijn van de Bethelbazar in Barendrecht (een initiatief van de Protestantse Kerken in Barendrecht). Claude en Corina (zie foto) wonen in Barendrecht en zij hebben ter plekke een goed netwerk.

